

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum seruitus impediat aliquem à susceptione ordinis? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

men distinctione habita, quod in minoribus ordinibus requiritur discretionis tempus de honestate, propter dignitatem sacramenti, sed non de necessitate precepti, neque de necessitate sacramenti. Unde aliqui, si necessitas adsit & spes profectus, ad minores ordines possunt ante annos discretionis promoueri sine peccato, & suscipient ordinem: quia quamuis tunc non sint idonei ad officia quae eis committuntur, tamen per assuefactionem idonei reddentur. Sed ad maiores ordines requiritur usus rationis, & de honestate & de necessitate precepti*: propter votum continentiae, quod habent annexum; & quia etiam eis sacramenta tractanda committuntur. Sed ad episcopatum, ubi etiam in corpus mysticum accipitur potestas, requiritur actus suscipientis curam animarum, pastoralem: & ideo est etiam de necessitate consecrationis episcopalis, quod usum rationis habeat. Quidam autem dicunt quod ad omnes ordines requiritur usus rationis de necessitate sacramenti: sed eorum dictum ratione vel auctoritate non confirmatur.

Greg. lib
1. Epist.
epist. 42.

Ad primum ergo dicendum, quod non omne quod est de necessitate precepti, est de necessitate sacramenti, ut dictum est*.

in corp.
art.

Ad secundum dicendum, quod matrimonium causalis consensus, qui sine usu rationis esse non potest: sed in receptione ordinis non requiritur aliquis actus ex parte recipientium. Quod patet ex hoc, quod nullus actus ex parte eorum, exprimitur in eorum consecratione. Et ideo non est simile.

Ad tertium dicendum, quod eiusdem est actus & potentia, sed tamen aliquando potentia praecedit, sicut liberum arbitrium, usum suum: & sic est in proposito.

ARTIC. III.

Utrum seruitus impediatur aliquem ab Ordinis susceptione?

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod seruitus non impediatur aliquem ab Ordinis susceptione. Subiectio enim corporalis non repugnat pre-

X 4 lationi

lationi spirituali. Sed in seruo est subiectio corporalis. Ergo non impeditur quin possit suscipere prælationem spiritualement, quæ in Ordine datur.

¶ 2 Præterea, Illud quod est occasio humilitatis, non debet impedire susceptionem alicuius sacramenti. Sed seruitus est huiusmodi: unde Apostolus consultat, quod si aliquis possit, magis utatur seruitute. 1. Corinth. 7. Ergo non debet impedire à promotione Ordinis.

¶ 3 Præterea, Magis est turpe clericum in seruum vendi, quàm seruum in clericum promoueri. Sed sicite clericus in seruum vendi potest: quia episcopus Nolanus, scilicet Paulinus, seipsum in seruum vendidit, ut in Dialog. * legitur. Ergo multo fortius potest seruus in clericum promoueri.

Greg. li. 3
dialo. c. 1

SED contra, Videtur, quod impediatur quantum ad necessitatem sacramenti. Quia mulier non potest suscipere Ordinis sacramentum, ratione subiectionis. Sed maior subiectio est in seruo, quia mulier non datur viro in ancillam, propter quod non est de pedibus sumpta. Ergo & seruus non potest hoc sacramentum suscipere.

¶ Præterea, Aliquis ex quo suscipit Ordinem, tenetur in Ordine ministrare. Sed non potest simul ministrare domino suo carnali, & in spirituali ministerio. Ergo videtur, quod non possit Ordinem suscipere: quia dominus debet seruari indemnis.

RESPONDEO dicendum, quod in susceptione Ordinis mancipatur homo diuinis officijs. Et quia nullus potest alteri dare quod suum non est, seruus, qui non habet potestatem sui, non potest ad Ordines promoueri: si tamen promouetur, Ordinem suscipit. Quia libertas non est de sacramenti necessitate, licet sit de necessitate præcepti, cum non impediatur potestatem, sed actum tantum. Et similis ratio est de omnibus, qui sunt alijs obligati, ut ratione detenti *, & huiusmodi personæ.

decret. li.
a. tit. 19.

Ad primum ergo dicendum, quod in susceptione spiri-

spiritua
eriam co
subiectio
Ad se
non præ
potest al
ideo rati
Ad te
abundan
quod ser
multi de
non est a
nos domi
Ad qu
ex natur
ex natur
non est fi
Ad qu
te domi
cur ing
& ille qu
quoniam
alias, si
re, alioqu
obstante

Vitam p

Ad q
A præ
dibus p
inimam a
sione di
nas suas
ter Exod
bent aliq
singulis
¶ 2 F

spiritualis potestatis est aliquis obligatus ad aliqua etiam corporaliter agenda: & ideo per corporalem subiectionem impeditur.

Ad secundum dicendum, quod ex multis alijs quæ non præstant impedimentum executioni ordinum, potest aliquis occasionem humilitatis accipere: & ideo ratio non sequitur.

Ad tertium dicendum, quod beatus Paulinus * ex abundantia charitatis spiritu Dei ductus hoc fecit: quod rei euentus probauit, quia per eius seruitutem multi de grege suo sunt à seruitute liberati. Et ideo non est ad consequentiam trahendum: quia ubi spiritus domini, ibi libertas, 2. Cor. 3. *loco citato in argu.*

Ad quartum dicendum, quod signa sacramentalia ex naturali similitudine repræsentant: mulier autem ex natura habet subiectionem, sed non seruus: & ideo non est simile.

Ad quintum dicendum, quod si est promotus scientie domino suo, & non reclamante, ex hoc ipso efficitur ingenuus. Si autem eo nesciente, tunc Episcopus, & ille qui præsentauit, tenentur domino in duplum, quam sit pretium serui, si sciuerit ipsum esse seruum: alias, si seruus habeat peculium, debet seipsum redimere, alioquin reduceretur in seruitutem domini sui, non obstante quod ordinem suum exequi non potest.

ARTIC. IV.

Virum propter homicidium debeat aliquis ab ordinibus prohiberi?

160.

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod propter homicidium non debeat aliquis à sacris ordinibus prohiberi. Quia ordines nostri sumpserunt initium à Leuitarum officio, ut in præcedenti distinctione dictum est. Sed Leuitæ consecrauerunt manus suas in sanguinis effusione fratrum suorum, ut patet Exod. 32. Ergo & in nouo Testamento non debent aliqui à susceptione ordinum prohiberi, propter sanguinis effusionem.

¶ 2. Præterea, Propter actum virtutis nullus debet